

— ten slotte overeenkomstig artikel 69 van het Reglement voor de procesvoering de Commissie verwijzen in de kosten zowel voor het Gerecht als het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante baseert haar hogere voorziening op drie middelen.

Rekwirantes eerste middel met twee onderdelen betoogt dat het Gerecht het beginsel van gelijke behandeling en het motiveringsvereiste heeft geschonden door geen enkel gevolg te trekken uit het feit dat zij, anders dan Stora die zich in eenzelfde situatie bevond, is gestraft voor het gedrag van haar vroegere dochteronderneming.

Het tweede middel met vier onderdelen stelt schending door het Gerecht van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten, artikel 6 EVRM, de motiveringsvereisten en het verbod op denaturering, verzoeksters rechten van verdediging, de gevolgen van de nietigverklaring van beschikking 2004/337/EG, het gezag van gewijsde en artikel 48, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht doordat het Gerecht de schending van rekwirantes recht om binnen een redelijke termijn te worden berecht, niet heeft veroordeeld.

Rekwirantes derde middel stelt schending van het evenredigheids- en billijkheidsbeginsel doordat het Gerecht geen rekening heeft gehouden met de feitelijke en juridische context van de onderhavige procedure door te weigeren de opgelegde geldboete te verlagen.

(¹) Beschikking van de Commissie van 20 december 2001 betreffende een procedure overeenkomstig artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst — Zaak COMP/E-1/36.212 — Zelfkopiërend papier) (Kennisingeving geschied onder nummer C(2001) 4573) (PB L 115, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 september 2012 — Europese Commissie/Koninkrijk België

(Zaak C-421/12)

(2012/C 355/18)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. van Beek en M. Owsiany-Hornung, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusies

— vaststellen dat het Koninkrijk België:

— de krachtens artikel 3 juncto artikel 2, sub b en d, van richtlijn 2005/29/EG betreffende oneerlijke handelspraktijken (¹) op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, doordat beoefenaren van vrije beroepen alsmede

tandartsen en fysiotherapeuten van de werkingsfeer van de wet van 5 juni 2007 ter omzetting van die richtlijn zijn uitgesloten;

— de krachtens artikel 4 van richtlijn 2005/29/EG betreffende oneerlijke handelspraktijken op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, doordat de artikelen 20, 21 en 29 van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming zijn gehandhaafd;

— de krachtens artikel 4 van richtlijn 2005/29/EG betreffende oneerlijke handelspraktijken op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, doordat artikel 4, § 1, derde lid, van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening en de organisatie van ambulante en kermisactiviteiten, zoals ingevoerd bij artikel 7 van de wet van 4 juli 2005 tot wijziging van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten, en artikel 5, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 24 september 2006 betreffende de uitoefening en de organisatie van ambulante activiteiten zijn gehandhaafd, en

— het Koninkrijk België verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2005/29/EG is op 12 juni 2007 verstreken.

(¹) Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) (PB L 149, blz. 22).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Kammarrätt i Stockholm, Migrationsöverdomstol (Zweden) op 17 september 2012 — Flora May Reyes/Migrationsverket

(Zaak C-423/12)

(2012/C 355/19)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Flora May Reyes

Verwerende partij: Migrationsverket